

Sag C-393/21

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

28. juni 2021

Forelæggende ret:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen)

Afgørelse af:

23. juni 2021

Interesseret part og revisionsappellant:

Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Sagsøger og procesdeltager:

Arik Air Limited

Hovedsagens genstand

Hovedsagen vedrører de retsforskrifter, der fastlægger udsættelsen af fuldbyrdelsesproceduren, når der er opstået en tvist i domsstaten vedrørende lovligheden, fortolkningen og anvendelsen af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkning og anvendelse af artikel 23 i forordning nr. 805/2004 og artikel 36, stk. 1, og artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1215/2012; artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvordan skal, når henses til formålene med forordning nr. 805/2004, bl.a. formålet om at gøre fuldbyrdelsen af medlemsstaternes retsafgørelser hurtigere og enklere og om effektiv sikring af retten til en retfærdig rettergang, begrebet »særlige omstændigheder« i artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004 fortolkes? Hvilken skønsebeføjelse har de

kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesmedlemsstaten til at fortolke begrebet »særlige omstændigheder«?

- 2) Skal omstændigheder som i den foreliggende sag vedrørende retslige procedurer i domsstaten, der afgør et spørgsmål om ophævelsen af den retsafgørelse, på grundlag af hvilken der blev udstedt et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, anses for relevante, når der skal træffes afgørelse om anvendelsen af artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004? Efter hvilke kriterier skal appelsagen i domsstaten vurderes, og hvor omfattende skal vurderingen af den verserende sag i domsstaten, som foretages af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten, være?
- 3) Hvad er genstanden for vurderingen, når der skal træffes afgørelse om anvendelsen af begrebet »særlige omstændigheder« i artikel 23 i forordning nr. 805/2004: Skal virkningerne af tvistens forskellige omstændigheder, når domsstatens retsafgørelse anfægtes i domsstaten, vurderes; skal den eventuelle fordel eller skade ved den i forordningens artikel 23 anførte foranstaltning undersøges, eller skal debtors økonomiske evne til at opfylde retsafgørelsen eller andre omstændigheder undersøges?
- 4) Er det muligt i henhold til artikel 23 i forordning nr. 805/2004 samtidig at anvende flere af de i denne artikel anførte foranstaltninger? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvilke kriterier skal de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten støtte sig på, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er korrekt og forholdsmæssigt at anvende flere af disse foranstaltninger?
- 5) Skal den retlige ordning i artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anvendes på en domsstats retsafgørelse vedrørende ophævelsen (eller annullationen) af eksigibiliteten, eller finder en retlig ordning svarende til den, der er anført i denne forordnings artikel 44, stk. 2, anvendelse?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende friheder (EUT 2016, C 202, s. 389).

Artikel 1, artikel 5, artikel 10, stk. 1, artikel 20, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (EUT 2004, L 143, s. 15, herefter »forordning nr. 805/2004«).

Artikel 36, stk. 1, og artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og

om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1, herefter »forordning nr. 1215/2012«).

Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1, herefter »forordning 44/2001«).

Anførte nationale forskrifter

Artikel 13, stk. 3, der har overskriften »Europæisk tvangsfuldbyrdesdokument«, i Lietuvos Respublikos civilinio proceso reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinėseisės aktų įgyvendinimo įstatymas (Republikken Litauens lov om gennemførelsen af EU-retlige og internationale foranstaltninger vedrørende civile retssager), og som fastsætter:

3. *Retsafgørelser, forlig, der er godkendt af en ret, og officielt bekræftede dokumenter, i forhold til hvilke der er udstedt et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, er eksigible dokumenter. Disse fuldbyrdes i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i del VI i Republikken Litauens civile retsplejelov, medmindre andet er fastsat i [forordning nr. 805/2004] og denne lov.*

Denne lovs artikel 18, stk. 3, der har overskriften »Udsættelse eller begrænsning af retsafgørelses fuldbyrdelse«, og som fastsætter:

3. *De i artikel 23, stk. 1, litra c), i [forordning nr. 805/2004] omhandlede afgørelser træffes af en kompetent foged på det sted, hvor retsafgørelsen eller det officielt bekræftede dokument skal fuldbyrdes.*

Artikel 625, stk. 1, i Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (Republikken Litauens civile retsplejelov, herefter »den civile retsplejelov«), der har overskriften »Udskydelse af fuldbyrdesforanstaltninger, udsættelse af fuldbyrdesprocedurer, tilbagesendelse af et fuldbyrdesdokument«, og som fastsætter:

1. *En foged, som fuldbyrder et fuldbyrdesdokument, kan ved kendelse i overensstemmelse med den i denne lov fastsatte procedure enten af egen drift eller efter anmodning af parterne i fuldbyrdesproceduren udskyde fuldbyrdesforanstaltninger, udsætte fuldbyrdesproceduren eller tilbagesende fuldbyrdesdokumentet.*

Den civile retsplejelovs artikel 626, der har overskriften »Obligatorisk udsættelse af fuldbyrdesproceduren og obligatorisk udsættelse af fuldbyrdesforanstaltningerne«, og som fastsætter:

1. *En foged skal udsætte fuldbyrdesproceduren i følgende tilfælde:*

1) Overtagelsen af rettigheder og forpligtelser under hensyntagen til de retlige forhold er mulig i tilfælde, hvor debitor eller den part, der anmoder om fuldbyrdelse, afgår ved døden samt efter omstruktureringen eller afviklingen af den juridiske person, som er debitor, eller den part, der anmoder om fuldbyrdelse.

2) Debitor har mistet sin retsevne.

3) Der er indledt insolvens- eller omstruktureringsprocedurer mod debitor [...]

4) En bank eller Centrinė kredito unija (den centrale kreditforening, Republikken Litauen) har givet meddelelse om en aktivitetsbegrænsning (moratorium) med hensyn til debitor

5) Fogeden har modtaget et forlig indgået mellem den part, der anmoder om fuldbyrdelse, og debitor.

6) Appelfristen er blevet forlænget, såfremt grundlaget for tvangsfuldbyrdesdokumentets udstedelse var den afgørelse, der blev appelleret (med undtagelse af umiddelbart eksigible afgørelser).

[...]

Den civile retsplejelovs artikel 627, der har overskriften »Retten til at udsætte fuldbyrdesproceduren eller at udskyde fuldbyrdesforanstaltningerne«, og som fastsætter:

En foged kan helt eller delvis udsætte fuldbyrdesproceduren eller udskyde fuldbyrdesforanstaltningerne i de følgende tilfælde:

1) Den part, der anmoder om fuldbyrdelse, anmoder skriftligt herom.

2) Debitor er blevet alvorligt syg, forudsat sygdommen ikke er kronisk, efter modtagelse af et dokument fra en behandlingsinstitution.

3) Debitor er under behandling på et hospital.

4) Der er offentliggjort en søgning efter debitor (denne lovs artikel 620).

5) I tilfælde af udsættelsessager, hvor debitor eller et familiemedlem bliver syg, forudsat sygdommen ikke er kronisk, efter modtagelse af et dokument fra en behandlingsinstitution.

6) Retten har anmodet om og opnået fuldbyrdesproceduren.

7) Debitor eller den part, der anmoder om fuldbyrdelse, er genstand for en sag om omstrukturering af en enhed i den finansielle sektor i henhold til bestemmelserne i Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymas (Republikken Litauens lov om finansiell bæredygtighed).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Inden for rammerne af en fuldbyrdelsesprocedure gennemfører en foged, der driver virksomhed i Litauen, en kendelse, der er afsagt af Amtsgericht Hünfeld (byretten i Hünfeld, Tyskland) den 14. juni 2019, på grundlag af hvilken der blev udstedt et fuldbyrdelsesdokument af 24. oktober 2019 og en attest af 2. december 2019 som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument vedrørende inddrivelsen af en fordring på 2 292 993,32 EUR fra debitor, *Arik Air Limited* (sagsøgeren i første instans), til fordel for den part, der anmoder om fuldbyrdelse, *Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH* (den interesserede part og revisionsappellant).
- 2 Debitor, *Arik Air Limited*, indgav anmodning til Landgericht Frankfurt am Main (den regionale ret i første instans i Frankfurt am Main, Tyskland) om tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument af 2. december 2019 og om indstilling af fuldbyrdelsen. Debitor gjorde gældende, at attesten var ulovligt udstedt, da procesdokumenterne fra Amtsgericht Hünfeld (byretten i Hünfeld, Tyskland) ikke var forkyndt forskriftsmæssigt for denne, hvilket var årsag til at denne overskred fristen for fremsættelse af indsigelser. I en kendelse af 9. april 2020 fastslog denne ret, at fuldbyrdelsen af fuldbyrdelsesdokumentet af 24. oktober 2019 ville blive udsat, hvis *Arik Air Limited* stillede en sikkerhed på 2 000 000 EUR. I modsat fald skulle der ikke gives medhold i anmodningen om udsættelse af fuldbyrdelsen, da debitor ikke havde bevist, at fuldbyrdelsesdokumentet var blevet ulovligt udstedt.
- 3 Debitor, *Arik Air Limited*, anmodede fogeden om at udsætte fuldbyrdelsesproceduren i Republikken Litauen, indtil debtors påstande om tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument og om indstilling af fuldbyrdelsen var blevet efterprøvet i en endelig processuel afgørelse ved retten i Tyskland. Det civile søgsmål behandles i øjeblikket ved de tyske retter i en appelsag.
- 4 Fogeden afslog at udsætte fuldbyrdelsesproceduren på det grundlag, at den civile retsplejelovs artikel 626 og 627 ikke indeholder bestemmelser om den processuelle mulighed for at udsætte fuldbyrdelsen af en endelig retsafgørelse med den begrundelse, at der er blevet nedlagt påstande om tilbagekaldelse ved en ret i domsstaten.
- 5 Ved kendelse af 11. juni 2020 frifandt Kauno apylinkės teismas (distriktsdomstolen i Kaunas, Litauen), for hvilken dette afslag var blevet indbragt, sagsøgte. Distriktsdomstolen fastslog, at debtors anmodning allerede var blevet behandlet af en ret i domsstaten ved kendelsen af 9. april 2020, og den havde derfor ikke noget grundlag for at behandle den.
- 6 Ved kendelse af 25. september 2020 ophævede Kauno apygardos teismas (regionaldomstol i Kaunas, Litauen) som appelinstans førsteinstansdomstolens kendelse, tog *Arik Air Limiteds* påstand til følge og besluttede at udsætte

fuldbyrdsproceduren med henblik på en fuldstændig behandling af sagsøgerens påstande ved en endelig retsafgørelse fra de tyske retter, som havde kompetence. Appelretten fastslog, at i betragtning af den uforholdsmæssige store skade, som fuldbyrdsproceduren kan forårsage, var en anmodning vedrørende en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument til en ret i den stat, hvor den blev udstedt, tilstrækkelig grund til at udsætte fuldbyrdsproceduren. Idet appelretten var opfattelsen, at intet i sagsakterne kunne bekræfte, at den i kendelsen fra den regional ret i Frankfurt am Main af 9. april 2020 anførte sikkerhed var blevet stillet, fastslog appelretten i modsætning til førsteinstansen, at der ikke var noget grundlag for at antage, at spørgsmålet om udsættelsen af fuldbyrdsforanstaltningerne inden for rammerne af fuldbyrdsproceduren var blevet behandlet af retten i domsstaten.

- 7 Den 16. december 2020 iværksatte den interesserede part, *Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH*, revisionsanke ved Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauens øverste domstol).

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 8 *Arik Air Limited* har gjort gældende, at den omstændighed, at debitor har anfægtet retsafgørelsen, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, eller har nedlagt påstand om berigtigelse eller tilbagekaldelse af en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er tilstrækkelig til, at en kompetent foged eller en ret i fuldbyrdsstaten kan anvende de i artikel 23 i forordning nr. 805/2004 fastsatte foranstaltninger. Hvis en debitor anfægter en retsafgørelse i domsstaten på det grundlag, at denne ikke var forskriftsmæssigt informeret om retssagen, skal det endvidere antages, at der foreligger særlige omstændigheder som omhandlet i artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004.
- 9 Den interesserede part, *Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH*, har anført, at de sager, som debitor har anlagt ved de tyske domstole, er uden betydning for eksigibiliteten af retsafgørelsen fra byretten i Hünfeld, der er bekræftet ved et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, og at debitor alene trækker retssagen i langdrag. Endvidere er fortolkningen af begrebet særlige omstændigheder, jf. artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004, retligt uden betydning, da spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger særlige omstændigheder eller ikke, er en faktisk omstændighed og ikke en fortolkning af retsregler.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 10 Den forelæggende ret har for det første henledt opmærksomheden på 8., 9. og 20. betragtning til forordning nr. 805/2004 og på formålet med forordningen som anført artikel 1, der er at indføre et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav for gennem fastsættelse af mindstestandarder at tillade fri bevægelighed for retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter

overalt i medlemsstaterne uden nogen mellemliggende procedure i fuldbyrdelsesstaten forud for anerkendelsen og fuldbyrdelsen.

- 11 Sammenlignet med forordning nr. 44/2001, der forfulgte dette formål ved indførelsen af en eksekvaturprocedure, indfører forordning nr. 805/2004 en alternativ metode til fuldbyrdelsen af en retsafgørelse afsagt i en anden medlemsstat, hvormed retsafgørelser i sager vedrørende ubestridte krav kan attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdselsdokument. Den fordeler derfor kompetence mellem retterne i domsstaten og retterne i fuldbyrdselsstaten. Det er retten i domsstaten, der skal sikre sig, at visse betingelser, som er fastlagt i forordningen, er opfyldt, herunder processuelle mindstekrav, der bl.a. beskytter de ved chartrets artikel 47 sikrede rettigheder, hvorimod kompetencen til at anvende de grunde, der er fastsat i artikel 23 i forordning nr. 805/2004, tilfalder fuldbyrdselsstaten.
- 12 Ifølge Domstolens praksis fremstår proceduren for attestering af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdselsdokument endvidere i funktionel henseende ikke som en procedure, der er adskilt fra den forudgående retssag, men som en senere fase heraf, der er nødvendig for at sikre retssagens fulde virkning ved at gøre det muligt for kreditor at inddrive sit krav (Domstolens dom af 16.6.2016, Pebros Servizi, C-511/14, præmis 29). En korrekt procedure til fuldbyrdelsen af det europæiske tvangsfuldbyrdselsdokument er derfor direkte forbundet med sikringen af retten til effektiv domstolsbeskyttelse.
- 13 Den forelæggende ret ønsker at fastlægge forholdet mellem den retssag, der verserer i domsstaten, hvor det europæiske tvangsfuldbyrdselsdokument er udstedt, og som vedrører den retsafgørelse, på grundlag af hvilken det europæiske tvangsfuldbyrdselsdokument er udstedt, og fuldbyrdselsproceduren i den medlemsstat, hvor der indledes fuldbyrdselsforanstaltninger i henhold til det europæiske tvangsfuldbyrdselsdokument. Den forelæggende ret har henvist til, at der ikke er noget praksis fra Domstolen i denne henseende.
- 14 Den forelæggende ret har anført, at artikel 23 i forordning nr. 805/2004 ikke er blevet fortolket i Domstolens praksis. Anvendelsen af de i artikel 23 i forordning nr. 805/2004 fastlagte foranstaltninger i tilfælde af en iværksat appel til prøvelse af en retsafgørelse i domsstaten har betydning for nærværende sag.
- 15 Anvendelsen af verbet »kan« i artikel 23 i forordning nr. 805/2004 antyder, at denne bestemmelse vedrører en vis skønsbeføjelse, som den kompetente ret eller myndighed (foged) har, og ikke en forpligtelse til at anvende eller ikke anvende den omhandlede foranstaltning. Det er derfor vigtigt at bestemme omfanget af denne skønsbeføjelse og at angive de kriterier, på grundlag af hvilke retten eller fogeden skal træffe afgørelse om anvendelsen af disse foranstaltninger under hensyn til formålene med forordning nr. 805/2004 og til sikringen af en effektiv ret til en retfærdig rettergang.

- 16 Det fremgår af sagsakterne, at der er flere sager ved retterne i domsstaten vedrørende en iværksat appel til prøvelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, og at parterne er uenige om indholdet, hensigtsmæssigheden og udsigterne med hensyn til udfaldet af de retssager, som verserer i domsstaten. Den forelæggende ret har anført, at behovet for at undersøge en anden medlemsstats retsregler om appel af retsafgørelser henset til forskellene i retssystemerne og sproglige forskelle kan være meget ressourcekrævende, og dette er måske ikke altid foreneligt med formålet om hurtig fuldbyrdelse af en anden medlemsstats retsafgørelse. Det er derfor vigtigt at undersøge, hvordan disse værdier skal afstemmes, og omfanget af den vurdering, som de kompetente myndigheder i fuldbyrdsstaten skal foretage.
- 17 Det fremgår klart af ordlyden af forordning nr. 805/2004, at begrænsning af fuldbyrdsproceduren til sikrende retsmidler og at gøre fuldbyrdsen betinget, kræver, at en retsafgørelse er blevet anfægtet, og/eller at der er anmodet om berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, mens der ved udsættelse af fuldbyrdsproceduren ligeledes kræves »særlige omstændigheder«.
- 18 På den ende side indebærer brugen af ordene »har anfægtet« og »herunder« i artikel 23 i forordning nr. 805/2004, at denne regel omfatter alle prøvelsesformer i domsstaten; på grundlag af de dokumenter, som parterne i den foreliggende sag har fremlagt, synes denne betingelse derfor at være opfyldt. På den anden side forekommer det, når der henses til den i artikel 23 i forordning nr. 805/2004 anvendte ordlyd, at den omstændighed, at en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, blot appelleres i domsstaten, ikke i sig selv er tilstrækkelig til at udsætte fuldbyrdsproceduren mens begrebet »særlige omstændigheder« forudsætter, at der skal foreligge visse omstændigheder, som ikke er typiske for normale omstændigheder. Betydningen af begrebet »særlige omstændigheder« i tilfælde af en iværksat appel til prøvelse af en retsafgørelse, der er truffet i domsstaten, er derfor ikke fuldstændig klar, og i den foreliggende sag er det vigtigt for den forelæggende ret at sikre, at dette begreb i forordningens artikel 23, litra c), fortolkes ensartet i medlemsstaterne.
- 19 Først og fremmest vil det være en fordel for den forelæggende ret at få vejledning om vurderingen af »særlige omstændigheder«, herunder genstanden for vurderingen, dvs. om dens genstand udgøres af de mulige forventninger til udfaldet af de sager, der verserer i domsstaten, de eventuelle fordele og skader ved den foranstaltning, som anmodes anvendt, og andre relevante omstændigheder. I betragtning af de formål, som forordning nr. 805/2004 forfølger, og behovet for at forene de rettigheder og legitime interesser, som den part, der anmoder om fuldbyrdelse, og debitor har, er det for det andet endvidere relevant at vurdere, hvad omfanget skal være af den kontrol af appellen, som foretages af retten i fuldbyrdsstaten for at afgøre, hvorvidt der foreligger »særlige omstændigheder« og for at vurdere, hvordan bevisbyrden skal fordeles.

- 20 Ved fastlæggelsen af anvendelsen af foranstaltningerne i artikel 23 i forordning nr. 805/2004 har den forelæggende ret endvidere rejst spørgsmålet om, hvorvidt kun én af disse foranstaltninger eller flere af dem sammen kan anvendes på en bestemt sag. I henhold til Republikken Litauens lovgivning er udlæg og udsættelse af fuldbyrdelsesproceduren mulig på samme tid. I forbindelse med vurderingen af ordlyden i artikel 23 i forordning nr. 805/2004 og sammenligningen med ordlyden af artikel 44 i forordning nr. 1215/2012 skal opmærksomheden henledes på, at i forordning nr. 805/2004 er alle tre foranstaltninger adskilt med konjunktionen »eller«, selv om konjunktionen »eller« kun adskiller artikel 44, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1215/2012.
- 21 Det forekommer, at lovgiver har tilsigtet at fastsætte i forordning nr. 805/2004, at der kun anvendes én foranstaltning ad gangen. Hvis en foged har anvendt udlæg (eller et »sikrende retsmiddel« som omhandlet i forordningen), kan der ikke samtidig anvendes en anden foranstaltning. Det fremgår af ordlyden »på debtors anmodning«, at foranstaltninger ikke kan træffes på en rets eller en fogeds initiativ. Henset til forskellene mellem EU-ret og national ret har den forelæggende ret behov for afklaring af forholdet mellem de forskellige foranstaltninger i forordningens artikel 23.
- 22 Det skal endelig anføres, at forordning nr. 805/2004 i modsætning til forordning nr. 1215/2012 og særligt artikel 44, stk. 2, deri ikke udtrykkeligt regulerer spørgsmålet om udsættelse af fuldbyrdelsesproceduren, når en retsafgørelses eksigibilitet er udsat i domsstaten. Forordning nr. 805/2004 fastsætter ikke, hvorvidt fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, når denne retsafgørelses eksigibilitet er blevet udsat i domsstaten, i en anden medlemsstat automatisk skal udsættes, eller hvorvidt der i denne henseende kræves en afgørelse fra den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten. Det er med andre ord ikke klart, om den retlige ordning i artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 finder anvendelse på en retsafgørelse om udsættelsen af eksigibiliteten.
- 23 En retsafgørelse om udsættelsen af eksigibiliteten påvirker parternes rettigheder og forpligtelser. Hvis den almindelige regel i artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 blev anvendt, kunne sådanne retsafgørelser i princippet cirkulere uden nogen særlig procedure. Imidlertid tyder lovgivers beslutning om at udskille sådanne retsafgørelser i en særregel på, at udsættelsen i fuldbyrdelsesstaten skal gennemføres aktivt af de kompetente myndigheder i denne stat. Domstolen anmodes derfor om at oplyse, om denne juridiske logik er af betydning for anvendelsen af artikel 23 i forordning nr. 805/2004, eller om der skal anvendes en ordning, som svarer til den, der er fastlagt i artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1215/2012.